

[Justitsministeren.]

tænkelig ved § 1, stk. 1, nr. 1, og så en social indikation her. Det synes jeg ikke det ærede medlem har ret i. Det, der er tale om, er en medicinsk-social indikation, og det ærede medlem vil også se ved gennemlæsning af bestemmelsen, at der er lagt afgørende vægt på, at der skal være tale om alvorlig fare for kvindens liv og helbred.

De bemærkninger, det ærede medlem i anledning af § 10 gjorde om højnelse af kulturen, kunne friste mig til uvenlige kommentarer, men jeg behersker mig, jeg er fredssommelig indtil overdrivelse. Men når det ærede medlem taler om, at vi i stedet skulle søge at fremkalde en anden mentalitet i befolkningen, kunne jeg faktisk have lyst til at spørge: Hvilken mentalitet? ... (Ellen Poulsen: Ansvar!) ... Dette med ansvar overfor og pligter mod en selv — jeg vil slet ikke kalde det en gammeldags tanke, men når det drejer sig om det, vi her står overfor, må jeg sige, at det er den mest verdensfjerne betragtning, jeg har kunnet vente at møde. Det ærede medlem har ikke været medlem af kommissionen, og jeg har svævet i den naive opfattelse, at jeg nogenlunde var dækket overfor partiet venstre derved, at frk. Kirstine Ladefoged Jensen havde været med; hun dækkede altså kun sig selv, det var trist.

Til det ærede medlem fru Erna Sørensen vil jeg gerne sige tak, ligesom jeg siger det til det ærede medlem fru Edel Saunte, for tilslutning — stort set — til lovforslaget.

Det ærede medlem fru Erna Sørensen har fuldstændig ret i at betegne § 1 som en ajourføring af den gældende bestemmelse. Det ærede medlem pegede på, at det måske var betænkeligt at erstatte den hidtidige bestemmelse om tredje svangerskabsmåned med 20. svangerskabsuge. Også jeg har læst det særtryk af „Ugeskrift for Læger“, der er sendt rundt, og jeg tror, det er rigtigst, at vi ser på spørgsmålet i udvalget. Jeg har iøvrigt ment mig lægeligt dækket ved flertalsindstillingen i svangerskabskommissionen, der også omfatter læger, men det er givet, at vi ved den anledning, det ærede medlems ord giver, må se på spørgsmålet. Jeg takker for tilsagn om en velvillig behandling.

Samme tak kan jeg rette til det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp. De

bemærkninger, det ærede medlem gjorde om undervisning i skolerne, skal jeg henlede den højtærede undervisningsministers opmærksomhed på.

Det ærede medlem fru Petra Petersen gjorde sig, forstår jeg, til talsmand for den sociale indikation og mente, at jeg gennem dette lovforslag simpelthen havde ladet sorteper gå videre til min kollega socialministeren. Jeg kan ikke helt afvise betragtningen udfra de forudsætninger, jeg nu engang har, men jeg vil gerne sige, at heller ikke jeg turde gå ind for en vidtdreven social indikation, som man ikke kender nogetsteds, hvor man har samme kultur-niveau som her i landet.

Det ærede medlem spurgte, hvor mange penge der vil blive bevilget, og det kan det ærede medlem nok forstå at jeg ikke kan svare på. Jeg forstår, at lovforslaget er en skuffelse for det ærede medlem, men jeg regner med, at det ærede medlem vil være enig med mig i, at uanset — for at sige det kynisk — hvordan det går med sociale foranstaltninger, er en lov af dette indhold nødvendig. Man kan så diskutere enkeltheder deri, men en lov må vi have, og så tror jeg, det ærede medlem må erkende, at det lovforslag, der nu er fremsat, i hvert tilfælde repræsenterer et fremskridt i forhold til den gældende lovgivning, hvis vi ser på denne lovgivning isoleret.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke fremsatte en række overordentlig interessante og meget logiske betragtninger. Det ærede medlem mente, at der var megen uklarhed i lovforslaget, og spurgte mig, hvorfor jeg egentlig havde givet udtryk for, at jeg mente, at fostret havde krav på retsbeskyttelse; derefter gav det ærede medlem selv svaret meget, meget bedre, end jeg kunne have gjort det, men jeg må tilføje, at jeg kan ikke følge det ærede medlem i den konklusion, han nåede frem til. Mig forekom det, at det ærede medlems standpunkt, ført ud i sin yderste konsekvens, helt tilsidesætter hensynet til kvinden. Det ærede medlem hævder, at fostret er et menneske, og at svangerskabsafbrydelse er drab af et menneske i fosteralderen, og så kom det ærede medlem med en bemærkning om, at hvis vi vil tale om svangerskabsafbrydelse i denne forbindelse, må vi erstatte ordet „manddrab“ i straffe-